

מגילת אסתר • Meguilat Ester

פרק א

א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד־כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ב בימים ההם קשבת | המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: ג בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל־שריו ועבדיו חיל | פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: ד בהראתו את־עשר כבוד מלכותו ואת־יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ה ובמלואת | הימים האלה עשה המלך לכל־העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד־קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: ו חור | כפרס ותכלת אחוז בחבלי־בוץ וארגמן על־גילי כסף ועמודי שש מטות | ז הב וקסף על רצפת בהט־ושש ודר וסחרת: י והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כנד המלך: יא והשתיה כדת אין אנם כי־כן | יסד המלך על כל־רב ביתו לעשות כרצון איש־ואיש: יג גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: יד ביום השביעי כטוב לבי־המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את־פני המלך אחשורוש: יז להביא את־ושתי המלכה לפני המלך בקתר מלכות להראות העמים והשרים את־יפיה כי־טובת מראה היא: יח ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: יט ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי־כן דבר המלך לפני כל־ידעי דת ודיו: יי והקרוב אליו פרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי | פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: יג כדת מה־לעשות במלכה ושתי על | אשר לא־עשתה את־מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים: יד ויאמר מומכן [ממוכן] לפני המלך והשרים לא על־המלך לבדו עותה ושתי המלכה פי על־כל־השרים ועל־כל־העמים אשר בכל־מדינות המלך אחשורוש: יז כי־יצא דברי־המלכה על־כל־הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את־ושתי המלכה לפניו ולא־באה: יח והיום הזה תאמרנה | שרות פרס־ומדי אשר שמעו את־דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: יט אם־על־המלך טוב יצא דברי־מלכות מלפניו ויקתב בדתי פרס־ומדי ולא יעבור אשר לא־תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: כ ונשמע פתגם המלך אשר־יעשה בכל־מלכותו כי רבה היא וכל־הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד־קטן: כא וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: כב וישלח ספרים אל־כל־מדינות המלך אל־מדינה ומדינה ככתבה ואל־עם ועם כל־שוננו להיות כל־איש שרר בביתו ומדבר כל־שון עמו:

« אחר הדברים האלה כשדן חמת המלך אחשוורוש זכר את־ושתי ואת אשר־עשתה ואת אשר־נגזר עליה: ^א ויאמרו נערי־המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: ^ב ויפקד המלך פקידים בכל־מדינות מלכותו ויקבצו את־כל־נערה־בתולה טובת מראה אל־שושן הבירה אל־בית הנשים אל־יד הגא סרים המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: ^ד והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי ויִיטב הדבר בעיני המלך ויעש כן: ^ה איש יהודי הנה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן־שמעי בן־קיש איש ימיני: ^ו אשר הגלה מירושלים עם־הגלה אשר הגלתה עם וְכַנְיָה מלך־יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: ^ז ויהי אמן את־הדסה היא אסתר בת־דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת־תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ^ח ויהי בהשמע דבר־המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל־שושן הבירה אל־יד הגי ותלקח אסתר אל־בית המלך אל־יד הגי שמר הנשים: ^ט ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את־תמרוקיה ואת־מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת־לה מבית המלך וישנה ואת־נערותיה לטוב בית הנשים: ^י לא־הגידה אסתר את־עמה ואת־מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא־תגיד: ^{יא} ובכל־יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית־הנשים לדעת את־שלום אסתר ומה־יעשה בה: ^{יב} ובהגיע תר נערה ונערה לבוא | אל־המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המור וששה חדשים בפשמים ובתמרוקי הנשים: ^{יג} וכזה הנערה באה אל־המלך את כל־אשר תאמר ונתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד־בית המלך: ^{יד} בערב | היא באה ובבקר היא שבה אל־בית הנשים שני אל־יד שעשגו סרים המלך שמר הפילגשים לא־תבוא עוד אל־המלך כי אם־חפץ בה המלך ונקראה בשם: ^{טו} ובהגיע תר־אסתר בת־אביחיל דוד מרדכי אשר לקח־לו לבת לבוא אל־המלך לא בקשה דבר כי אם את־אשר יאמר הגי סריס־המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל־ראיה: ^{טז} ותלקח אסתר אל־המלך אחשוורוש אל־בית מלכותו בחדש העשירי הוא־חדש טבת בשנת־שבע למלכותו: ^{יז} ויאהב המלך את־אסתר מפל־הנשים ותשא־חן וחסד לפניו מפל־הבתולות וישם כתר־מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: ^{יח} ויעש המלך משתה גדול לכל־שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: ^{יט} ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער־המלך: ^כ אין אסתר מגדת מולדתה ואת־עמה כאשר עליה מרדכי ואת־מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: ^{כא} בימים ההם ומרדכי ישב בשער־המלך קצה בגתו ותַרַש שני־סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: ^{כב} ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם

מְרַדְכִי: ^י וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

פרק ג

א אחר | הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את-המן בן-המדנתא האגגי וינשאהו וישם את-כסאו מעל כל-השרים אשר אתו: ב וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך פרעים ומשתחוים להמן כי-כן צוה-לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ג ויאמרו עבדי המלך אשר-בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: ד ויהי באמרם [באמרם] אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כיהגיד להם אשר-הוא יהודי: ה וירא המן כי-אין מרדכי פרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ו ויבו בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כיהגידו לו את-עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשורוש עם מרדכי: ז בחדש הראשון הוא-חדש ניסן בשנת שתיים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום | ליום ומחדש לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר: ח ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם-אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מבל-עם ואת-דתי המלך אינם עשים ולמלך אין-שזה להניחם: ט אם-על-המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר-כסף אשקול על-ידי עשי המלאכה להביא אל-גנגי המלך: י ויסר המלך את-טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן-המדנתא האגגי צרר היהודים: יא ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: יב ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל-אשר-צוה המן אל אחשורפני-המלך ואל-הפחות אשר | על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כל-שוננו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: יג ונשלוח ספרים ביד הרצים אל-כל-מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר ושללם לבוז: יד פתשגן הפתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים להיות עתדים ליום הזה: טו הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשמות והעיר שושן נבוכה:

פרק ד

א ומרדכי ידע את-כל-אשר נעשה ויקרע מרדכי את-בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק וזעקה גדלה ומרה: ב ויבוא עד לפני שער-המלך כי אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שק: ג ובכל-מדינה ומדינה מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: ד ותבואינה

[ותבואנה] נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ו ותקרא אסתר להתד מסריסי המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ו יוצא התד אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: ו יגדלו מרדכי את כל אשר קרהו ואת | פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודיים [ביהודים] לאבדם: ו ואת פתשגן כתב הודת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה: ו יבוא התד ויגד לאסתר את דברי מרדכי: ו ותאמר אסתר להתד ותצוהו אל מרדכי: ו כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחי וחי לא יקראתי לבוא אל המלך זה שלוש יום: ו יגידו למרדכי את דברי אסתר: ו ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: ו כי אם יחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם ילעת כזאת הגעת למלכות: ו ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: ו לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: ו יעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהו עליו אסתר:

פרק ה

א ויהי | ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: ו יהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ו ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עדי חצי המלכות ונתן לה: ו ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המושטה אשר עשיתי לו: ו ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המושטה אשר עשתה אסתר: ו ויאמר המלך לאסתר במושטה היין מה שאלתך ונתן לה ומה בקשתך עדי חצי המלכות ותעש: ו ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: ו אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המושטה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: ו יוצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וקראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא יזע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: ו ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: ו ויספר להם המן את פבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר

גדלו המלך ואת אשר נשאו עליהם ועבדי המלך: י' ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המושטה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך: י' וכל זה איננו שנה לי בכלעת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: י" ונתאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עין גבה חמשים אמה ובבקר | אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המושטה שמת וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ:

פרק ו

א בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: ב וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: ג ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: ד ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו: ה ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: ו ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: ז ויאמר המן אל המלך איש אשר חפץ ביקרו: ח יביאו לבוש מלכות אשר לבשו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן פת מלכות בראשו: ט ונתון הלבוש והסוס על ידי איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר חפץ ביקרו והרכיבו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: י ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס באשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: י" ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי ורכיבו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: י" וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש: י" ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מצרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כיינפול תפול לפניו: י" עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המושטה אשר עשתה אסתר:

פרק ז

א ויבא המלך והמן לשמות עם אסתר המלכה: ב ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במושטה הנין מה ישאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה יבקשתך עד חצי המלכות ותעש: ג ותען אסתר המלכה ותאמר

אם-מִצָּאתִי חֹן בְּעֵינַי הַמֶּלֶךְ וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנְתְּנֵנִי לִי נִפְשִׁי בְּשֵׂאלֹתַי וְעַמִּי בְּבִקְשֹׁתַי: ^ד כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַרְנוּ הַחֲרָשְׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שׁוֹה בְּגֹזֵק הַמֶּלֶךְ: ^ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי-זֶה הוּא אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הֶמֶן הִרְעָה הַזֶּה וְהֶמֶן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה: ^ו וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל-גַּגַּת הַבַּיִת וְהֶמֶן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי-כָלְתָה אֵלָיו הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: ^ז וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגַּגַּת הַבַּיִת וְאֶל-בֵּית | מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהֶמֶן נָפַל עַל-הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמַּלְכָּה עַמִּי בְּבֵית הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הֶמֶן חָפוּ: ^ח וַיֹּאמֶר חֲרַבּוּנָה אֶחָד מִן-הַסְּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה-הֵעֵץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הֶמֶן לְמַרְדְּכִי אֲשֶׁר דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עָמַד בְּבֵית הֶמֶן גְּבוּהַ חֲמוּשִׁים אָמָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עָלָיו: וַיִּתְּלוּ אֶת-הֶמֶן עַל-הֵעֵץ אֲשֶׁר-הָכִין לְמַרְדְּכִי וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה:

פרק ח

^א בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת-בֵּית הֶמֶן צָרַר הַיְּהוּדִים [הַיְּהוּדִים] וּמַרְדְּכִי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי-הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה הוּא-לָהּ: ^ב וַיְסַר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מֵהֶמֶן וַיִּתְּנָהּ לְמַרְדְּכִי וְתִשָּׂם אֶסְתֵּר אֶת-מַרְדְּכִי עַל-בֵּית הֶמֶן: ^ג וְתוֹסֵף אֶסְתֵּר וְתַדְבַּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְתַפֵּל לִפְנֵי רַגְלָיו וְתַתְּחַנְנוּ-לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת-דַּרְעַת הֶמֶן הָאֲגָנִי וְאֵת מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל-הַיְּהוּדִים: ^ד וַיִּשָּׂט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֵת שַׂרְבֹּט הַזֶּהָב וְתַקֵּם אֶסְתֵּר וְתַעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: ^ה וַתֹּאמֶר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם-מִצָּאתִי חֹן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת-הַסְּפָרִים מִחֲשַׁבְתַּת הֶמֶן בְּיַד-הַמִּדְּתָא הָאֲגָנִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבֵּד אֶת-הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ: ^ו כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּרָעָה אֲשֶׁר-יִמְצָא אֶת-עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּאֲבֹן מוֹלְדָתִי: ^ז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמַרְדְּכִי הַיְּהוּדִי הִנֵּה בֵּית-הֶמֶן נָתַתִּי לְאַסְתֵּר וְאֵתוֹ תֵּלֹו עַל-הֵעֵץ עַל אֲשֶׁר-שָׁלַח יָדוֹ בַּיְּהוּדִים [בַּיְּהוּדִים]: ^ח וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל-הַיְּהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחַתְמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי-כָתַב אֲשֶׁר-נִכְתַּב בְּשֵׁם-הַמֶּלֶךְ וְנַחְתוּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהַשִּׁיב: ^ט וַיִּקְרְאוּ סְפָרֵי-הַמֶּלֶךְ בְּעַת-הַהִיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא-אֲחֻדָּשׁ סִינּוֹן בְּשָׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה מַרְדְּכִי אֶל-הַיְּהוּדִים וְאֵל הָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפָּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר | מֵהַדּוֹ וְעַד-כּוּשׁ שִׁבְעַ וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כָּתְבָהּ וְעַם וְעַם כָּלְשָׁנוֹ וְאֶל-הַיְּהוּדִים כָּתְבָם וְכָלְשׁוֹנָם: ^י וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ וַיַּחְתֵּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הַרְצִים בְּסוּסִים רַכְבֵי הַרְקֵשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנִים בְּנֵי הַרְמְכִים: ^{יא} אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים | אֲשֶׁר בְּכָל-עִיר-וְעִיר לְהַקְהֵל וּלְעַמּוֹד עַל-נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וּלְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-חַיִּל עִם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֲתֶם טָף וְנָשִׁים וְשָׁלָלָם לְבוֹז: ^{יב} בַּיּוֹם אֶחָד בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ

בְּשִׁלּוּשָׁה עֶשְׂרֵי לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא-חֹדֶשׁ אֶדְרָ: י פִּתְשֹׁן הַפֶּתַב לְהַנְתֵּן דַּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל-הָעַמִּים וְלַהֲיוֹת הַיְהוּדִים [הַיְהוּדִים] עֲתוּדִים [עֲתִידִים] לַיּוֹם הַזֶּה לְהַנְקֵם מֵאִיְבֵיהֶם: יד הַרְצִים רַכְבֵי הַרְכָּשׁ הָאֲחֻשְׁתָּרָנִים יֵצְאוּ מִבְּהַלִּים וְדַחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהַדַּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה: טו וּמְרַדְכֵי יֵצְאוּ | מִלְּפָנַי הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחוּר וְעֶטְרַת זָהָב גְּדוּלָּה וְתַכְרִיף בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהַעִיר שׁוֹשֵׁן צְהֵלָה וְשִׁמְחָה: טז לַיְהוּדִים הִיטָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וְיָקָר: יז וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל-עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבְרַהֲמֶלֶךְ וְדַתוֹ מִגִּיעַ שִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן לַיְהוּדִים מִשְׁתָּה יוֹם טוֹב וְרַבִּים מַעֲמֵי הָאָרֶץ מִתִּיהָדִים כִּי-נִפְלַ פְּחַד-הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם:

פרק ט

« וּבְשָׁנִים עֶשְׂרֵי חֹדֶשׁ הוּא-חֹדֶשׁ אֶדְרָ בְּשִׁלּוּשָׁה עֶשְׂרֵי יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדַתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אִיְבֵי הַיְהוּדִים לְשָׁלוֹט בָּהֶם וְנִהַפְּוּ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם: ג נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרוּשׁ לְשַׁלַּח יָד בְּמִבְקָשֵׁי רַעְתָם וְאִישׁ לֹא-עָמַד לְפָנֵיהֶם כִּי-נִפְלַ פְּחַדָם עַל-כָּל-הָעַמִּים: ג וְכָל-שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהָאֲחֻשְׁדַּרְפָּנִים וְהַפַּחֹת וְעַשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִנְּשָׂאִים אֶת-הַיְהוּדִים כִּי-נִפְלַ פְּחַד-מְרַדְכֵי עֲלֵיהֶם: ד כִּי-גְדוּל מְרַדְכֵי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ הוֹלָךְ בְּכָל-הַמְּדִינוֹת כִּי-הָאִישׁ מְרַדְכֵי הוֹלָךְ וְגְדוּל: ה וַיִּכְּפוּ הַיְהוּדִים בְּכָל-אִיְבֵיהֶם מִפַּת-חֶרֶב וְהָרַג וְאֶבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם כְּרָצוֹנָם: יוּבְשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הִרְגוּ הַיְהוּדִים וְאֶבְדַּ חֲמִשׁ מְאוֹת אִישׁ: יז וְאֶת | פְּרִשְׁנִדְתָּא וְאֶת | דְּלָפוֹן וְאֶת | אֶסְפְּתָא: יח וְאֶת | פּוֹרְתָא וְאֶת | אֶדְלֵיא וְאֶת | אֶרִידְתָּא: ט וְאֶת | פְּרִמְשָׁתָא וְאֶת | אֶרִיסִי וְאֶת | אֶרְדִּי וְאֶת | וַיִּזְתָּא: י עֲשֶׂרְתַּת בְּנֵי הַמֶּן בְּוַיְהַמְדְתָּא צָרַר הַיְהוּדִים הִרְגוּ וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת-יָדָם: יא בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפַּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה לְפָנַי הַמֶּלֶךְ: יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמְּלָכָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה הִרְגוּ הַיְהוּדִים וְאֶבְדַּ חֲמִשׁ מְאוֹת אִישׁ וְאֶת עֲשֶׂרְתַּת בְּנֵי-הַמֶּן בְּשָׂאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ מָה עָשׂוּ וּמַה-שָּׂאֲלָתֶךָ וַיַּנְתֵּן לָךְ וּמַה-בְּקָשְׁתֶּךָ עוֹד וְתַעֲשׂ: יג וְתֹאמְרִי אֶסְתֵּר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וַיַּנְתֵּן גַּם-מִחוּר לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֵׁן לְעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֶת עֲשֶׂרְתַּת בְּנֵי-הַמֶּן יִתְּלוּ עַל-הָעֵץ: יד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֵּן וְתַנְתֵּן דַּת בְּשׁוֹשֵׁן וְאֶת עֲשֶׂרְתַּת בְּנֵי-הַמֶּן תֵּלּוּ: טו וַיִּקְהָלוּ הַיְהוּדִים [הַיְהוּדִים] אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשֵׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבַּעַה עֶשְׂרֵי לְחֹדֶשׁ אֶדְרָ וַיִּהְרְגוּ בְּשׁוֹשֵׁן שְׁלֹשׁ מְאוֹת אִישׁ וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת-יָדָם: טז וְשָׂאָר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ | וְעָמַד עַל-נַפְשָׁם וְנוּחַ מֵאִיְבֵיהֶם וְהָרַג בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת-יָדָם: יז בַּיּוֹם-שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי לְחֹדֶשׁ אֶדְרָ וְנוּחַ בְּאַרְבַּעַה עֶשְׂרֵי בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה: יח וְהַיְהוּדִים [וְהַיְהוּדִים] אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשֵׁן נִקְהָלוּ בְּשִׁלּוּשָׁה עֶשְׂרֵי בּוֹ וּבְאַרְבַּעַה עֶשְׂרֵי בּוֹ וְנוּחַ בְּחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה: יט עַל-כֵּן הַיְהוּדִים הַפְּרוּזִים

[הַפְּרִזִּים] הַיְשָׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֲשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר שְׂמֻחָה וּמְשֻׁתָּה וְיוֹם טוֹב וּמְשֻׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ: ^א וַיִּכְתֹּב מְרַדְכֵי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמְּלֹךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְחוּקִים: ^ב לְקִיָּם עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת עֲשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: ^ג כִּי פָּיִמִים אֲשֶׁר־נָחֲוּ בָהֶם הַיְהוּדִים מֵאוֹיְבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּד לָהֶם מִיָּגוֹן לְשֻׁמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מְשֻׁתָּה וּשְׂמֻחָה וּמְשֻׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמְתָנוּת לְאֲבִיוֹנִים: ^ד וַקָּבֵל הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר־הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מְרַדְכֵי אֲלֵיהֶם: ^ה כִּי הָמֹן בְּיַד־הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי צָרַר כָּל־הַיְהוּדִים חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים לְאַבְדֵם וְהַפִּיל פֹּהר הוּא הַגּוֹרֵל לְהָמֹם וּלְאַבְדֵם: ^ו וּבְבֹאֵהָ לְפָנָיו הַמְּלֹךְ אָמַר עִם־הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ הִרְעָה אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים עַל־רֵאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו עַל־הָעֵץ: ^ז עַל־כֵּן קָרְאוּ לְיָמֵים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל־שֵׁם הַפּוּר עַל־כֵּן עַל־כָּל־דְּבָרֵי הָאֲגֵרָת הַזֹּאת וּמֵה־רָאוּ עַל־כֵּכָה וּמֵה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם: ^ח כִּי קִיְמוּ וַקָּבֵל [וַקָּבֵלוּ] הַיְהוּדִים | עֲלֵיהֶם | וְעַל־זֶרְעָם וְעַל כָּל־הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לִהְיוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָּבָם וּכְזִמְנָם בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: ^ט וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר מְשֻׁפָּחָה וּמְשֻׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזָכָרָם לֹא־יִסּוּף מִזֶּרְעָם: ^י וְתִכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמְּלִכָּה בִּת־אֲבִיחַיִל וּמְרַדְכֵי הַיְהוּדִי אֶת־כָּל־תַּקְוָה לְקִיָּם אֶת אֲגֵרַת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית: ^{יא} וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֶל־שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְלֻכּוֹת אַחֲשֻׁרוּשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת: ^{יב} לְקִיָּם אֶת־יָמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיָּם עֲלֵיהֶם מְרַדְכֵי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמְּלִכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זֶרְעָם דְּבָרֵי הַצְּמוּת וְזִעְקוֹתָם: ^{יג} וּמֵאֵמַר אֶסְתֵּר קִיָּם דְּבָרֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר:

פּוּרִים

« וַיִּשֶׁם הַמְּלֹךְ אַחֲשֻׁרֹשׁ | [אַחֲשֻׁרוּשׁ] | מִס עַל־הָאֲרֵץ וְאֵי הַיָּם: ^א וְכָל־מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרִשְׁת גְּדֻלַּת מְרַדְכֵי אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמְּלֹךְ הַלּוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפָרָס: ^ב כִּי | מְרַדְכֵי הַיְהוּדִי מְשֻׁנָּה לְמֹלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ וְגָדוֹל לְיְהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אַחֲיוֹ דְרֵשׁ טוֹב לְעֲמוֹ וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְכָל־זֶרְעוֹ:

As 4 mitsvot de Purim:

- Ouça a leitura da Meguilá à noite e durante o dia.
- Faça uma doação pelo menos a dois necessitados no decorrer do dia.
- Envie dois alimentos a pelo menos um amigo.
- Participe de uma refeição casher festiva.